

Ρίχνουν άδεια...
για να πιάσουν γεμάτα.

Μετά τις εν θερμώ αντιδράσεις, τη σχετική και πρόσκαιρη αποστασιοποίηση μέχρι να κοπάσει η μπόρα, έρχεται η ώρα για τις εν ψυχρώ, σχεδιασμένες κινήσεις. Όποιος υπερασπιστής της νομιμότητας ήταν αρκετά πρόθυμος και έβλεπε μακριά, θα πήρε τα μαθήματά του από τα όσα συνέβησαν τον Δεκέμβρη. Και τώρα που το έδαφος είναι πρόσφορο και το κλίμα ευνοϊκό, θα κληθεί να αποδείξει πόσο καλές σημειώσεις κρατούσε την ώρα που η εξέγερση βρισκόταν σε εξέλιξη. Οι εγκέφαλοι της ΕΛ.ΑΣ και οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι, λοιπόν, το σκέφτηκαν και είδαν ότι μπορούν πλέον να κλείσουν (ή έστω να επιχειρήσουν να κλείσουν) κάποιους από τους ανοικτούς λογαριασμούς (βλ. καταλήψεις εντός και εκτός των Πανεπιστημίων), αλλά και να διαμορφώσουν το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κινούμαστε όλοι μελλοντικά.

Τσάμπα τόσα ρεπορτάζ, τόσες αναλύσεις και αποκαλυπτικά τετρασέλιδα για την 'αύξηση της εγκληματικότητας, την όξυνση της βίας, την ασυδοσία των κουκουλοφόρων';

Οι επίδοξοι αναμορφωτές της δημόσιας τάξης συναγωνίζονται ποιος θα προτείνει τις πιο 'αποτελεσματικές' λύσεις. Γνωρίζουν ότι ρίχνοντας ιδέες στο τραπέζι, αλέθοντας τα πιο αντιφατικά επιχειρήματα και ξερνώντας κάθε είδους σενάρια, συμβάλλουν στην ακόμα μεγαλύτερη διασπορά της σύγχυσης και του φόβου. Τα έχουμε ακούσει σχεδόν όλα (προτάσεις για αστυνομικές αύρες και σκυλιά εναντίον διαδηλωτών, για (επανα)λειτουργία των καμερών και δημιουργία βάσης δεδομένων όπου θα περιλαμβάνονται γενετικά στοιχεία (DNA) όλων των συλληφθέντων, για ενίσχυση του δυναμικού της ΕΛ.ΑΣ ακόμα και με πρώην ουκάδες ή αλεξιπτωτιστές, για..., για...) και έχουμε ήδη 'θαυμάσει' τα μέλη της ομάδας ΔΕΛΤΑ να οργάνουν ως άγρυπνοι (ή περίπου άγρυπνοι, μιας και τα καθήκοντά τους τελειώνουν στη 1 μετά τα μεσάνυχτα) φρουροί τους δρόμους. Η επένδυση στην 'αυσφάλεια' αποτελεί δοκιμασμένη, διεθνώς, μέθοδο και έχει ξελασπώσει πολλές φορές τους μηχανισμούς. Άλλωστε, **τα πιο φοβισμένα κομμάτια της κοινωνίας είναι και τα περισσότερο διατεθειμένα να παραδωθούν (και να παραδώσουν κι άλλους...)** στη ζεστή αγκαλιά του κράτους, νομίζοντας ότι κάπως έτσι θα γλιτώσουν από την οικονομική, και όχι μόνο, αβεβαιότητα. Αυτά τα κομμάτια της κοινωνίας είναι και τα πιο αδίστακτα απέναντι σε εκείνους που έχουν στοχοποιηθεί ως 'υπεύθυνοι' για τα όποια προβλήματά τους (οι μετανάστες είναι οι πρώτοι που δέχονται τη 'ζεστασιά' και ακολουθούν οι υπόλοιποι ενοχλητικοί, κουκουλοφόροι ή μη).

Η εκστρατεία για τις κουκούλες, όπως και οι απειλές για εκκένωση των καταλήψεων με εισαγγελική εντολή συνιστούν κάποιου είδους προειδοποίηση. Οι από πάνω είναι για άλλη μια φορά ξεκάθαροι και καλούν τους 'ενδιαφερόμενους' να αντιληφθούν ότι τελειώσανε τα ψέματα. **Οι ενδιαφερόμενοι είναι άραγε σε θέση να υπερασπιστούν τις επιλογές τους και να εκτιμήσουν τις κινήσεις του αντιπάλου;**

ΝΙΟΣΕ
ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ ΣΟΥ

γονατισμένος και αδύναμος θα είσαι πάλι απόψε

σέρνοντας το πόνο σου στους δρόμους της σιωπής

σε κάποια γωνιά θα ζερνάς τα όνειρά σου

και το μόνο που θα νιώθεις μοναξιά και αηδία

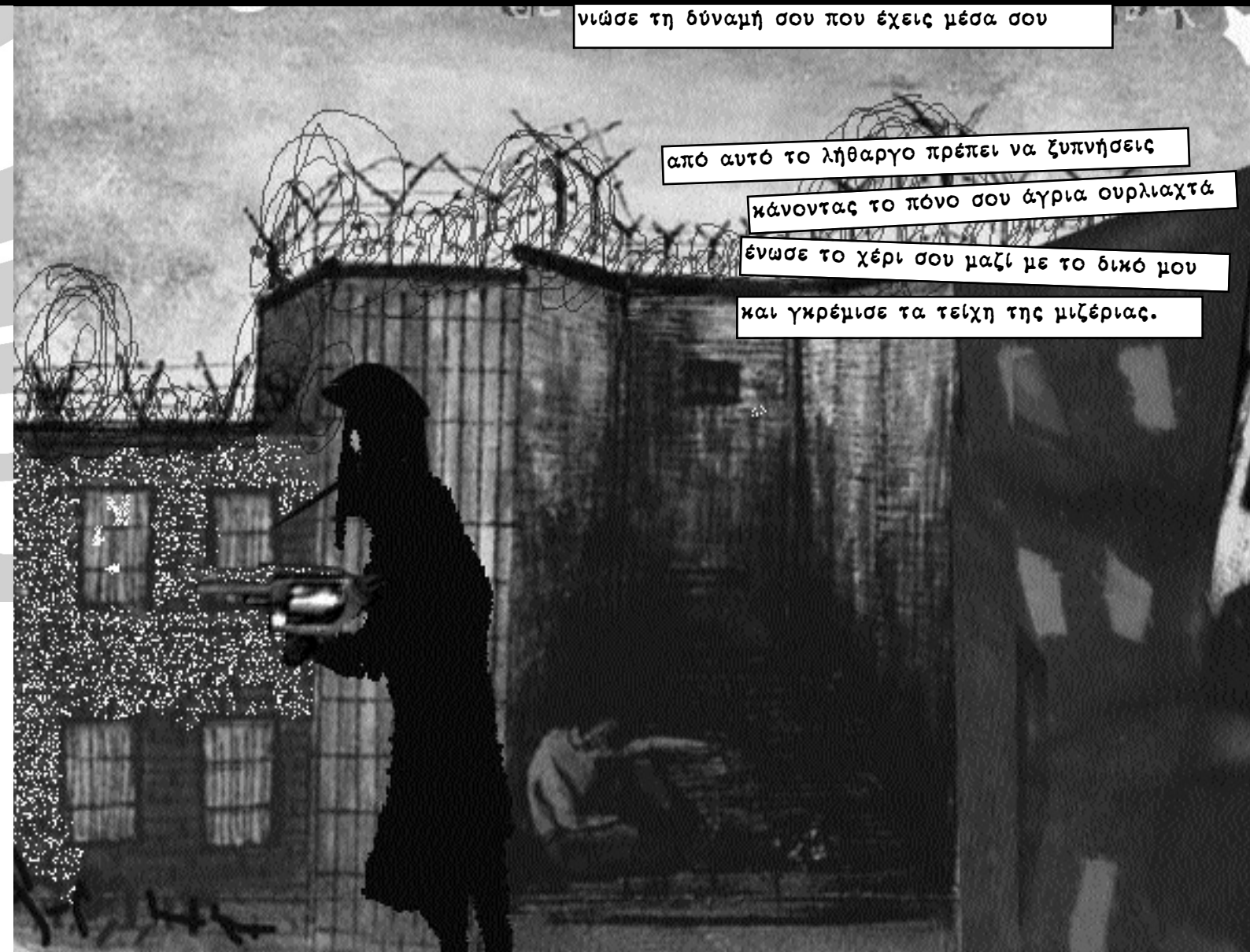
νιώσε τη δύναμή σου που έχεις μέσα σου

από αυτό το λήθαργο πρέπει να ζυπνήσεις

κάνοντας το πόνο σου άγρια ουρλιαχτά

ένωσε το χέρι σου μαζί με το δικό μου

και γκρέμισε τα τείχη της μιζέριας.

MY CLASS MY PRIDE

Ο κάθε προλετάριος μέσα στο αδυσώπητο δίκτυο των μητροπολιτικών κοινωνικών σχέσεων, ακριβώς επειδή είναι θύμα και εμπόρευμα, παραμένει διαμελισμένος, κατακερματισμένος, ακρωτηριασμένος, σφηνμένος, διασπαρμένος από αντιθετικές γλώσσες που πολιτοποιούν την αυθόρμητη ταυτότητα του, τη μνήμη του και τη φαντασία του. Με λίγα λόγια μετατρέπεται σε ένα φυσιολογικό σχιζοειδές. Κι όχι μόνο πια μέσα στην εργασιακή διαδικασία πλέον, αλλά και σε όλο τον υπόλοιπο χρόνο του, ο οποίος έχει πια ρουφηχτεί ολόκληρος από το κεφαλαίο, έχει σφραγιστεί κάθε μη καπιταλιστικός πόρος του. Φετίχ αλλά και εξεγερμένος, εμπόρευμα αλλά και καταστροφώδης του εμπορεύματος, εν δυνάμει αυτοχείρας αλλά και φονιάς-να λοιπόν που "εμφανίζεται ένας στρατιώτης": ο σχιζομητροπολιτικός προλετάριος. Ρ.Κ.-Α.Φ.

Το σχιζό είναι ένα έντυπο δρόμου που μοιράζεται χέρι με χέρι σε 1.500 αντίτυπα στους δρόμους της αθήνας. Κι αυτό γιατί επιλέγουμε να δράσουμε ενάντια σε κάθε είδους μεσολάβηση στα πλαίσια του κοινωνικοταξικού ανταγωνισμού, στο βαθμό που μας αναλογεί. Αποτελεί μια έκδοση της πολιτικής ομάδας ΣΑΧ. Αν δεν το βρείτε, θα σας βρει αυτό!

e-mail:
saxgk@yahoo.gr

Κάποτε οι ναζί μετράγανε τις μύτες των εβραίων για να δείξουν την διαφορά της φυλής. Σήμερα οι προπαγανδιστές του νέου σώματος είναι αναγκασμένοι να χρησιμοποιούν πολύ πιο εκλεπτυσμένες μεθόδους για να μας πείσουν για τη λειτουργία του σώματός μας, για τα οριά του, για το σε ποιον ανήκει και πως ελέγχεται, για την "υγεία" εντέλει του ανθρώπινου παραγωγικού εξαρτήματος.

μικρό απόσπασμα από την προκήρυξη που μοιράστηκε από την ομάδα στους δρόμους της Αθήνας, με αφορμή την έκθεση bodies.

ΥΓΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ή ΑΡΡΩΣΤΗΜΕΝΗ ΥΓΕΙΑ;

Κόψτε το κάπνισμα, περιορίστε το αλκοόλ, γυμνάζετε καθημερινά, τρώτε υγιεινά...

Τι έγινε; Νοιάζονται για την υγεία μας και μας αγαπάνε τόσο πολύ που δεν το έχουμε πάρει χαμπάρι;

Πολύς λόγος γίνεται τον τελευταίο καιρό για την απαγόρευση του καπνίσματος στους δημόσιους χώρους που θα εφαρμοστεί σύντομα και στην Ελλάδα, ως μέσο πρόληψης και προαγωγής της δημόσιας υγείας. Είναι πολύ καλύτερα να δίνεις λεφτά για την πρόληψη, παρά για την καταστολή (βέβαια κάτι τέτοιο δεν ισχύει για τους μάτσους). Σε εποχές που το κοινωνικό κράτος αποτελεί ουσιαστικά παρεθόν, βασικά μας λένε: "κοίτα εγώ, ως κράτος, φροντίζω για την υγεία σου, αλλά κάνε κι εσύ κάτι". Αν καπνίζεις και πάθεις καρκίνο του πνεύμονα, φταις εσύ γιατί είσαι αξιοκατάκριτος για τον ανθυγιεινό τρόπο ζωής σου.

Ατομική ευθύνη και αυτοεπιτήρηση. Και δεν είναι λίγοι αυτοί που αφοσιώνονται στη διατήρηση της καλής φυσικής κατάστασης του σώματος. Μιλάμε για ιδιαίτερο ζήλο, ως αλλοτινοί πιστοί στο βωμό της ενάρετης ζωής... **Υγεία δεν είναι πια η απουσία κάποιας ασθένειας, αλλά μια κατάσταση πλήρους σωματικής, ψυχικής και κοινωνικής ευεξίας.** Βιταμίνες, αυξητικές

ορμόνες, χάπια, παρασκευάσματα, ακόμα και για τη βελτίωση της μνήμης, τα οποία απευθύνονται σε άτομα, κατά τα άλλα 'υγιή'.

Όλα αυτά, έρχονται κουτί στην επιθυμία των αφεντικών για έλεγχο των εργαζομένων με στόχο την αύξηση της παραγωγικότητας. Πάσχει από κάποια ασθένεια, δεν σε προσλαμβάνουμε. Έχεις μεγάλη πιθανότητα να αρρωστήσεις στο μέλλον, ούτε τότε σε προσλαμβάνουμε. Αρρώστησε, σε απολύουμε. Δεν θέλουμε τα λεφτά μας να πάνε χαμένα, αφού φταις, γιατί να πληρώσουμε εμείς τα πασμένα; Η επένδυση και η διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού, άλλωστε, είναι κάτι που κοστίζει. Εφιαλτικά σενάρια; Όχι και τόσο...

Την απομάκρυνση του υπευθύνου του για τα καταστάματα της Γερμανίας, Φρανκ Μίχαελ Μπος αποφάσισε ο γερμανικός όμιλος Lidl, ύστερα από την αποκάλυψη σκανδάλου που συνδέεται με την κατάσταση της υγείας των εργαζομένων. Όπως έγραψε το γερμανικό περιοδικό Spiegel, εντοπίστηκαν τυχαία σε καλή ακρίβεια έγγραφα με προσωπικά δεδομένα των εργαζομένων και σκόλια. Ορισμένα από τα σκόλια ήταν τα εξής: "αφαίρεση όγκου, αλλά καλοήθους" ή "θέλει να μείνει έγκυος αλλά η τεχνητή γονιμοποίηση δεν απέδωσε". Ο όμιλος Lidl απασχολεί μόνο στη Γερμανία 53.000 εργαζομένους. Πέρσι είχε βρεθεί στο επίκεντρο ενός άλλου σκανδάλου: είχε προσλάβει ιδιωτικούς αστυνομικούς οι οποίοι παρακολουθούσαν τους εργαζομένους με τη βοήθεια μικροκαμερών.

Ο δρόμος για τη νομιμοποίηση τέτοιων πρακτικών, ως νέα μορφή ελέγχου επί των εργαζομένων, ανοίγει σιγά σιγά και έπεται συνέχεια....

12/02/09

Το συνδικάτο μετάλλου Μακεδονίας και θράκης αποκάλυπτα καταγγέλλει την πρόσληψη 150 Λευκορώσων εργατών για την κατασκευή νέων δεξαμενών στα ΕΛ.ΠΕ. Ο πρόεδρος του συνδικάτου Δ. Τσιμπάνης χαρακτηριστικά δηλώνει: "Την ώρα που στη Θεσσαλονίκη η ανεργία καλπάζει και στον κλάδο μας φτάνει το 20% και ενώ εργοστάσια και βιοτεχνίες κλείνουν ή μειώνουν το προσωπικό τους κι αλλάζουν τις συμβάσεις εργασίας, η συγκεκριμένη τεχνική εταιρεία επιλέγει να εισάγει Λευκορώσους μεταλλεργάτες, άγνωστο με ποιους όρους και ποιες συμβάσεις εργασίας".

Ταξικό μίσος για τ'αφεντικά!

...Και καθώς η κρίση καλπάζει, οι "ξένοι που μας παίρνουν τις δουλειές" για άλλη μια φορά μπαίνουν στο στόχαστρο. Μόνο που αυτή την φορά αυτό γίνεται από ένα συνδικάτο. Βέβαια δεν απορούμε με το γεγονός, γιατί το ξέραμε από καιρό πως οι συνδικαλιστές είναι ξεφτίλες, είναι και ρατσιστές όπου και όταν χρειαστεί.... Λένε πως υπερασπίζονται την εργατική τάξη, αλλά εμείς ξέρουμε πως έχει περάσει ήδη πολύς καιρός από τότε που έχουν περάσει στο αντίπαλο στρατόπεδο και αυτό δεν μας αφήνουν να το ξεχάσουμε, μας το υπενθυμίζουν με κάθε ευκαιρία. Γιατί ποιους άλλους μπορεί να ωφελεί η τακτική του "όλοι εναντίον όλων" πέρα από τα αφεντικά;

...Έτσι καθώς το προλεταριάτο τρωει τις σάρκες του, τα αφεντικά για άλλη μια φορά τρίβουν τα χέρια τους. Γιατί, αν μια φορά οι εργάτες στρέψουν το μίσος τους για την υποτίμηση της εργασίας τους ενάντια σε αυτόν που τον υποτιμάνε περισσότερο, πρέπει να ξέρουν πως αυτό αργά ή γρήγορα θα στραφεί εναντίον τους και μάλιστα με τους χειρότερους όρους...

27/03/09

Συμβολικό αποκλεισμό της παλαιάς εθνικής οδού Θεσσαλονίκης - Έδεσσας, στο ύψος των ΕΛ.ΠΕ και της εισόδου του Χαλυβουργείου "Hellenic Steel", πραγματοποίησαν το πρωί εργαζόμενοι του Συνδικάτου Μετάλλου Μακεδονίας - Θράκης, παρουσία της διοίκησης και του προέδρου του Εργατικού Κέντρου Θεσσαλονίκης, Νίκου Γιαννόπουλου. Η διαμαρτυρία διήρκεσε πάνω από μισή ώρα. Οι εργαζόμενοι διαμαρτυρήθηκαν για την απασχόληση ξένων εργατών στην κατασκευή δεξαμενών στα ΕΛ.ΠΕ.

Ταξικό μίσος για τ'αφεντικά!

...Και καθώς η κρίση καλπάζει, οι "ξένοι που μας παίρνουν τις δουλειές" για άλλη μια φορά μπαίνουν στο στόχαστρο. Μόνο που αυτή την φορά αυτό γίνεται από ένα συνδικάτο. Βέβαια δεν απορούμε με το γεγονός, γιατί το ξέραμε από καιρό πως οι συνδικαλιστές είναι ξεφτίλες, είναι και ρατσιστές όπου και όταν χρειαστεί.... Λένε πως υπερασπίζονται την εργατική τάξη, αλλά εμείς ξέρουμε πως έχει περάσει ήδη πολύς καιρός από τότε που έχουν περάσει στο αντίπαλο στρατόπεδο και αυτό δεν μας αφήνουν να το ξεχάσουμε, μας το υπενθυμίζουν με κάθε ευκαιρία. Γιατί ποιους άλλους μπορεί να ωφελεί η τακτική του "όλοι εναντίον όλων" πέρα από τα αφεντικά;

...Έτσι καθώς το προλεταριάτο τρωει τις σάρκες του, τα αφεντικά για άλλη μια φορά τρίβουν τα χέρια τους. Γιατί, αν μια φορά οι εργάτες στρέψουν το μίσος τους για την υποτίμηση της εργασίας τους ενάντια σε αυτόν που τον υποτιμάνε περισσότερο, πρέπει να ξέρουν πως αυτό αργά ή γρήγορα θα στραφεί εναντίον τους και μάλιστα με τους χειρότερους όρους...

...Και καθώς οι εργάτες από την Λευκορωσία θα εργάζονταν με τους όρους και τις συνθήκες της πιο στυγνής και άγριας εκμετάλλευσης, όπως ορίζονται από την κοινοτική οδηγία Μπολγκενστάιν, οι μεταλλεργάτες από τα ΕΛ.ΠΕ δεν δείχνουν καμιά αλληλεγγύη στους συναδέλφους τους, νομίζουν πως το θέμα δεν τους αφορά, ότι ο μόνος τρόπος για να γλιτώσουν από τα χειρότερα είναι να σώσουν το τομάρι τους ή έτσι νομίζουν...

Τι είναι όμως αυτή η οδηγία Μπολγκενστάιν; Καταρχήν, μπορεί να προτάθηκε στο ευρωκοινοβούλιο το Νοέμβρη του 2006, αλλά δεν είχε εγκριθεί. Βέβαια, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν εφαρμόζεται ήδη "από το παράθυρο" μέχρι που να επικυρωθεί και επίσημα. Πιο συγκεκριμένα, το ευρωπαϊκό κεφάλαιο μπορεί να μετακινεί την έδρα του (εικονικά ή πραγματικά) σε χώρες της ΕΕ με χαμηλότερους μισθούς και χειρότερους όρους και συνθήκες εργασίας, και στη συνέχεια να τους χρησιμοποιεί σε οποιοδήποτε κράτος-μέλος δραστηριοποιείται. Έξοχη η ιδέα τους!

Δεν συμφωνείτε; Με απλά λόγια, αυτό τι μπορεί να σημαίνει; Πως όποιες κατακτήσεις και αν έχουν κερδίσει οι εργαζόμενοι σε οποιοδήποτε κράτος-μέλος της ΕΕ, αυτές μπορούν να γκρεμιστούν σαν ένας χάρτινος πύργος στον βωμό της "ελεύθερης παροχής υπηρεσιών", προς όφελος της "ελευθερίας κίνησης του ευρωπαϊκού κεφαλαίου". Μιλάμε για μεγάλη επιτυχία! Άντε και εις ανώτερα!

Ανησυ-χούντες αλά ιταλικά

Το τελευταίο διάστημα η Ιταλία δεν μας αφήνει να πλήξουμε. Όλο και κάποια νέα είδηση έρχεται από τη γειτονική χώρα, δεν μπορούμε να πούμε... Πρώτα βγήκε στους δρόμους ο στρατός, μετά η Ρώμη εξέλεξε ακροδεξιό δήμαρχο, στη συνέχεια οι φασίστες κατέβηκαν στους δρόμους με σκοπό να σπάσουν φοιτητικές και μαθητικές διαδηλώσεις. Έτσι είναι. Αν αρχίσει κανείς τις στροφές (κατά το δυνατόν πιο δεξιές, εννοείται) μετά δεν σταματάει να μοιράζει ανάστροφες. Ανάστροφες στους μετανάστες, τους άστεγους, τους νεολαίους που δεν πληρούν τις 'προδιαγραφές' και όλους αυτούς που περισσεύουν από την καπιταλιστική κανονικότητα. Μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα σταδιακού αλλά συνεχούς εκφασισμού, η ιταλική κοινωνία είναι από καιρό έτοιμη να δεχτεί τα τάγματα πολιτών που θα περιπολούν στους δρόμους και θα επαγρυπνούν για την επιβολή της τάξης. Με πρόσχημα την πάταξη της εγκληματικότητας και κυρίως τον περιορισμό των περιστατικών βιασμού, η κυβέρνηση Μπερλουσκόνι προωθεί τις άοπλες περιπολίες πολιτών που θα τελούν υπό την εποπτεία της δημοτικής ή νομαρχιακής αρχής. Οι επιδοχοί τοποτηρητές που θα φοράνε και ειδικό φωσφοριζέ γιλεκάκι (για την αποφυγή μετωπικής σύγκρουσης με κανέναν που έχει πάρει ανάποδες στροφές, άραγε;) δεν θα είναι, φυσικά, τίποτα 'τυχαιοί'. Θα είναι έμπειροι εθελοντές με θητεία στην αστυνομία, τους караμπινιέρους ή τους αλπινιστές. Η τιμή των 'ανυπεράσπιστων' και 'απειλούμενων' Ιταλίδων είναι σε καλά χέρια, λοιπόν. Οι φωσφοριζέ ρουφιάνοι θα είναι ανά πάσα ώρα και στιγμή έτοιμοι να καταδώσουν, να σπείρουν τον πανικό, να στοχοποιήσουν την 'αγαπημένη' τους κοινωνική ομάδα (τους μετανάστες, για όσους δεν κατάλαβαν) και να προσφέρουν αφιλοκεδρώς τις υπηρεσίες τους στην πατρίδα. Για άλλη μια φορά, οι μικροαστικές ορδές φαίνεται να κραυγάζουν: "Κι άλλη ασφάλεια, κι άλλη αστυνόμευση". Κραυγές που αντηχούν όλο και πιο δυνατά μέσα στις αποστειρωμένες και βυθισμένες στη βλακεία πόλεις. Κραυγές που μοιάζουν όλο και περισσότερο με πολεμικές ιαχές.

Το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν αρκεί να βρίζει κανείς τέτοιου είδους πρωτοβουλίες. Όπως δεν αρκεί να τις συγκρίνει με τα "τάγματα" του Μουσολίνι, αδιαφορώντας για τις διαφορές του σήμερα από τη δεκαετία του '30 και εξαντλούμενος στον φηνικό συναισθηματισμό. Κάτι, δηλαδή, που με τόσο μαεστρία καταφέρνουν οι απανταχού ψευδοεπίσημοι αριστεροί κάθε τάξης και απόχρωσης. Οι κινήσεις στις οποίες αναφερόμαστε, αποκαλύπτουν διαδικασίες οργάνωσης των πολιτών με συγκεκριμένο σχέδιο και συγκεκριμένο στόχο. Και όποιος οργανώνεται γνωρίζει καλά σε ποια πλευρά βρίσκεται, όπως γνωρίζει και ότι δεν θα έχει να κάνει με κάποιου είδους παιδική χαρά. **Δίπλα, λοιπόν, στις αναδιρθρωμένες αστυνομίες των δυτικών μητροπόλεων, ξεπροβάλλουν και τα παρα-αστυνομικά σώματα εθελοντών με σκοπό τον ολοένα και πιο ασφυκτικό έλεγχο, την ολοένα και πιο 'αποτελεσματική' καταστολή. Δοκιμές και προετοιμασίες σε καιρό πολέμου, νομίζουμε, λέγεται αυτό.**

Δύο κιλά βυζί, ένα μπιστοτάκι, φουσκωμένοι κώλοιοι, σαρκώδη χείλη, μπράτσα ολέ, κι όλα στην τιμή του ενός. Στερημένα σώματα, δίχως απολαύσεις, χωρίς επιθυμίες, κενά από συναισθήματα, αλλά με τρομερή εμπορική αξία. Ζωές βουτηγμένες στο κυνήγι της αυτοαναγνώρισης και της μοναδικότητας. Η βία της απαίτησης του να είσαι μόνιμα αποδεκτός-ή, όμορφος-η επιταχύνεται και μας θεωρεί όλους αναπόσπαστο κομμάτι αυτής της κανονικότητας (χαχα!).

Τον τελευταίο καιρό, βλέπουμε όλο και πιο συχνά, όλο και πιο οργανωμένα την ανθρώπινη μταιιοδοξία να κόβεται και να ράβεται, έτοιμη να υποταχθεί στα κυρίαρχα πρότυπα. **Σώματα πειθαρχημένα και βελτιωμένα βρίσκονται στο επίκεντρο των σχέσεων εκμετάλλευσης στον καπιταλιστικό ετούτο κόσμο.** Εκεί όπου η γυναίκα ακόμα διαπραγματεύεται την αξία της κι ο άντρας πρέπει να

υποδηλώνει τη σεξουαλική φεουδαρχία, να γίνεται το αφεντικό. Κατευθυντήριο ρόλο στο παιχνίδι αυτό παίζουν υπηρεσίες μάρκετινγκ, μμε, lifestyle περιοδικά που έχουν αντιληφθεί ότι εκεί όπου η δυναμική της εικόνας είναι μεγαλύτερη από αυτή της ταξικής συνείδησης, η οπτική έλεξη ενισχύει την επιθυμία για κατανάλωση. Κι αυτό είναι το κόλπο, αυτό είναι το στοίχημα: να κατανοήσουμε και να εξηγήσουμε πολιτικά τη συγκεκριμένη επίθεση του καπιταλισμού που σκοπό έχει να ελέγξει και να επιτηράσει κάθε πτυχή των κοινωνικών σχέσεων.

